

Kloralhydrat

Grupp: barbiturater m.fl.

Sammansättning och former: vitt pulver med frän lukt, även som lösning eller tabletter och kapslar.

Benämningar: kloralhydrat, Chloraldural, Welldorm, "knockoutdroppar" (som drogningsmedel).

Doser: sömngivande från 250 mg.

Tillförsätsätt: nedsväljning av lösning eller kapslar.

Ruseffekter: sömn och medvetslöshet.

Biverkningar: irritation av slemhinnor vid nedsväljning, magirritation, hjärt-rubbningar, dåsighet, medvetslöshet vid stora doser, haptiska hallucinationer, psykoser.

Beroenderisk: som barbiturater, stark toleransutveckling och tydliga abstinensreaktioner, i svåra fall med delirier.

Skadeverkningar-risker: medvetslöshet, livshotande förgiftningar, nervskador, njurskador, sömnlöshet, paranoida psykoser, vid långvarigt missbruk även demenstillstånd.

Sammanfattande beskrivning: Till följd av sin giftighet tillåts kloralhydrat inte längre i sjukvården i Sverige eller många andra länder. Missbruksdoserna är ej närmare kända men torde för en naiv person kunna uppskattas till samma storleksordning som en sömngivande dos (det kan verka paradoxalt att ett dämpande medel missbrukas i sömngivande doser, men här kan missbrukarens förväntan (set) spela stor roll för rusupplevelsen). Kloralhydrat företer som missbruksmedel stora likheter med barbiturater, bl.a. stark toleransutveckling och svåra abstinensreaktioner (kliniskt sett räknas dock barbituratabstinensen som farligast). Risken för medvetslöshet och livshotande förgiftningar gör att medlet kan jämföras med t.ex. GHB eller MDMA. För en sådan jämförelse talar även att kloralhydrat kan framkalla betydande psykiska störningar och skador, bl.a. demenstillstånd. Kloralhydratmissbruk förekommer knappast i Sverige, men vaksamhet är påkallad, i första hand då det gäller risken för drogning.